La vida al jardí I

Els viatgers dels segles passats explicaven que en arribar a Cuba els havia sorprès trobar jardins, patis i balcons plens de flors i plantes exuberants per tot arreu.

Per aquest motiu, no ens ha d'estranyar que els que retornaven a la seva terra, després d'un llarga estada a l'illa, volguessin continuar gaudint de la frondositat del verd al que s'havien acostumat i, en aquest sentit, els indians afegien un jardí o un pati a les noves cases que construïen.

Grup de dones i fills de la família Forgas al pati d'entrada de la casa.
{ AIAB. Fons Francesc Sabater Forgas. Autor desconegut }

Aquest espai era, sens dubte, un dels més utilitzats de la casa, a l'hivern per gaudir de les hores de sol i a l'estiu per mantenir-se a la fresca. Allà es reunia la família per dinar els dies assolellats de l'hivern i de la primavera o a l'estiu aixoplugats sota l'ombra d'un tendal, d'una pèrgola o d'uns arbres

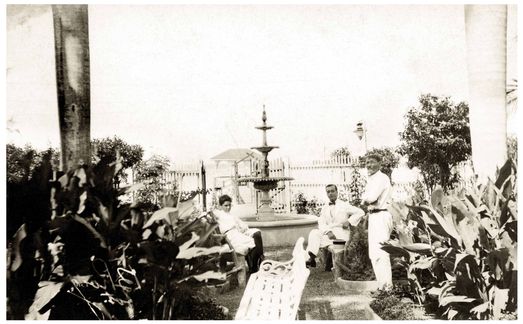

Família Pi a Cuba.
{ ????? }

«La Siesta», Guillermo Collazo. Oli sobre tela. L'Havana.
{ Museo Nacional de Bellas Artes. La Habana }

Germanes Forgas Lopez.
{ AIAB. Fons Arrugas. Autor desconegut }

Les nits d'estiu quan la família i els seus amics seien a la fresca, algú agafaria una guitarra per cantar una havanera i recordar així amb nostàlgia la terra que havien deixat.

Grup assegut a la taula a la finca El Paradís.
{ AIAB. Fons Francesc Sabater Forgas. Autor desconegut }

En diades especials, aniversaris, sants, festa major... la taula presentava plats tradicionals de l'illa com ara rostit de porc, «moros y cristianos», arròs congrí i d'altres, encara que ho havien de fer amb els ingredients que tenien a l'abast, atès que alguns productes no es cultivaven a la península en aquells moments. Aquests menjars aportaven records i temes de conversa.

Els dies festius, després dels àpats, els homes gaudien d'un copa de rom o un altre licor i evidentment d'un cafè i d'un bon cigar i jugaven al dòmino i a les cartes o feien petar la xerrada, tot recordant les seves vivències a ultramar.

Mentrestant, les dones aprofitaven per posar-se al dia dels esdeveniments de la família i de les novetats de la vila, mentre vigilaven els infants i cosien, feien punta al coixí o brodaven. Les més joves preparaven l'aixovar per un futur més o menys proper i més d'una donava forma a una peça del seu vestit de núvia que un dia havia de lluir en aquell mateix jardí.